

rate de o tristețe tumultuoasă care le amestecă chipurile cu umbra morții.

Anca Bradu alege pentru spectacol un **tempo** lent, răbdător să desfacă toate armonicile – de la cele mai acute și sfâșietoare, până la cele grave – ale fiecărei secvențe. E o silabisire oraculară, interiorizată a discursului, fără accidente sau paradoxuri. Timpul dramatic capătă o densitate păstoasă, rezultată nu din aglomerări de

evenimente, ci din aspirația sufletului-martor tocmai de a nu epuiza evenimentul, de a-l întârzia, ca și cum spectacolul ar fi un **continuum** eliberat de sub presiunea anecdotică a circumstanței. Un teatru flatându-și prea puțin virtuțile de teatralitate, în schimbul adâncirii valorii timpului dramatic. Oricum, spectacolul acesta încărcat de frumusețe al Ancăi Bradu, deopotrivă al Mălinei Andrei (mișcare scenică) și al Liei Maria

Vasilescu (scenografie), al lui Anton Tauf, al Irinei Wintze..., nu e o demonstrație, nici chiar o exegeză în sensul frecvent atribuit montărilor teatrale, nu e nici studiu de stil sau al unui "univers uman"... Sau, toate acestea la un loc fiind, undeva, deasupra lor, spectacolul pare a se naște dintr-un elan liric al celor ce l-au creat, de a-și lămuri propriul tumult interior...

Sebastian-Vlad Popa

Primul pas Dragă mincinosule

DRAGĂ MINCINOSULE de Jerome Kilty. Traducerea: Alf Adania • TEATRUL NAȚIONAL din BUCUREȘTI • Data reprezentației: 12 martie 1998 • Regia: Mara Pașici • Scenografia: Diana Ruxandra Ion • Muzica: Cristian Butariu • Distribuția: Damian Crășmaru (George Bernard Shaw), Adela Mărculescu (Stella Campbell).

Duelul cvasi-permanent între două inteligențe ascuțite și rebele (cu măsură, totuși) față de conveniențele sociale, aparținând unor ființe care, înainte de a deveni personaje, au fost persoane reale și personalități ilustre – dramaturgul George Bernard Shaw și actrița Stella Campbell –, duel sugerat de corespondența lor și transcris în dialog scenic de americanul Jerome Kilty, este deopotrivă

atrăgător pentru interpreți și spectatori. El s-a dovedit a fi atrăgător și pentru tânăra regizoare Mara Pașici, aflată, în profesie, la "primii pași" (așa se și numește programul inițiat de TNB și destinat lansării debutanților). Ca lucrare de licență, spectacolul poate căpăta notă de trecere, datorită abilității cu care este folosit și luminat

Adela Mărculescu (Stella Campbell)...

... și Damian Crășmaru (G.B. Shaw)

spațiul (expresiv decorat de Diana Ruxandra Ion) și sunt construite dramatic unele momente, mai ales în a doua parte a reprezentației. Distanța până la nota maximă o dă lucrul cu actorii, încă șovăielnic, judecând după rezultate: dacă Adela Mărculescu își înzestrea eroina cu mișcări sufletești variate, în funcție de situație, Damian Crășmaru păstrează aproape tot timpul o poză sentimental-melodramatică, justificată doar în final. De unde se vede că spectacolele "de actori" prezintă riscuri și pentru regizor.

Alice Georgescu

